

1. Velebme vždy s veselím Stvoři-te-le své - ho,
 neb pro na - še spase-ní z ži-vo-ta či-sté - ho
 dí-tě se na-ro-di-lo, prorocství se spl-ni-lo
 v je-ho na-ro-ze - ní. Divné to dí-tě by-lo,
 ne-bo se tu spo-ji-lo božství s člověčenstvím.

2. Neslýchané vtělení / Krále nebeského, / předivné narození / Pána andělského! / Tu zpívali andělé / radostně a vesele / Stvořiteli svému, / neb lidské pokolení / skrze své narození / odňal ďáblu zlému.
3. Když byl svět popisován / z rozkazu Augusta, / šla Maria s Josefem / do Betléma města. / Do Betléma Judova / k porodu svého syna, / aby on nás napsal / v knihy živé, nebeské, / kde jsou chvály andělské / beze vší tesknosti.
4. Viz, jaká to pokora / při tak mocném králi, / jehož v nebi andělé / bez přestání chválí! / V jesličkách leží, kvílí / panující na nebi, / dar Otce moudrého; / krásu kvítí dávaje, / ptactvo vše odívaje, / plénky oděv jeho.
5. Kriste, Králi nebeský, / od Otce poslaný / a pro naše spasení / narozený z Panny, / račiž nám pokoj dáti, / od vlků ostříhati, / pastýři, své stádce; / zlosti, bludy staviti, / od nepřátel hájiti, / náš milý ochránce!

T: Jan Vilímek Táborský / [Písničky], 1501 /
 Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
 M: *Dies est letitiae* / Vyšebrodský sborník, 1410 /
 Písně chval Božských, 1541